

De wonderlijke wereld van Ten Cates minibank

‘Wát een wereld! Wát een wereld!’ roept professor Jacques Sijben uit. ‘We leven in een wereld die wordt gedreven door psychologie, door emoties. Niet door fundamenteën.’

Na een enerverende beklimming zijn we beland in de torenkamer van kasteel Nyenrode, waar de professor ons haarfijn uitlegt hoe ‘de vlam in de pan heeft kunnen slaan’, ‘hoe de rapen gaar werden’ en waarom we toch optimistisch moeten blijven over de afloop van de kredietcrisis. Zijn bourgondische stemgeluid klinkt vertrouwend tussende dikke kasteelmuren en de zware eikenhouten gewelven.

Er is trouwens nóg een reden om ons hier geheel veilig te wanen. Onze gastheer, Egbert ten Cate, dóét niet eens in hypotheek. En met het afschrijven van miljarden hoeft hij zich ook al niet onledig te houden. Nee, ook in dit aspect onderscheidt Bank ten Cate zich als oude, kleine zelfstandige uitdrukkelijk van de andere Nederlandse banken.

Een honderdtal relaties heeft deze avond gehoor gegeven aan de invitatie van Egbert ten Cate voor het jaarlijkse uitje. Dit keer te Breukelen, waar we onder lei-

ding van ‘onze huisprofessor’ vanuit de kasteeltoren een tour d’horizon maken door de wereld-economie. Om van macro vervolgens een snelle omwenteling te maken naar de wereld van de microkredieten. Waarbij de al even charismatische Jacob Gelt Dekker betoogt: ‘Ik leer ze liever vissen, dan dat ik ze vis geef.’ Niet Ten Cates klanten uiteraard, maar de hulpbehoevenden in deze wereld.

Bankier Egbert ten Cate met ondernemer An Ho-dac en directeur Dennis Raithel van Bank Ten Cate (vrnl).

Pieter Kwak en An Ho-dac vonden het best een leerzaam avondje. Beide veertigers bankieren bij Ten Cate, wat alleen al bewijst dat het volleerde vissers zijn. Kwak heeft zojuist zijn assurantiebedrijf Windig (sinds 1916!) verkocht aan collega Klap-Des Bouvrie & Bredius (sinds 1854!).

‘Ik ben blij dat ik óók nog een vak heb geleerd’, vertelt Vinkever An Ho-dac. Hij verkocht vijf jaar bier, om vervolgens vijf jaar reizen te begeleiden. ‘Een hoogst nuttige ervaring. Ik heb er later veel profijt van gehad. Je leert als reisleader mensen lezen.’ Vervolgens zette hij MediZorg op, een Utrechtse leverancier van alle mogelijke medische hulpmiddelen, met inmiddels een omzet van € 85 mln. Dezer dagen verkocht Ho-dac het aan de apothekersketen Medsen. ‘En nu ben ik in audio gestart met een multiroomsysteem, waar je eerst muziek en later alle mogelijk vormen van zorg aan kunt koppelen.’ Hij is getrouwd met een nefrologe, die zich verdiept in dialyse.

En met de opbrengst van de verkoop van zijn bedrijf? ‘Van beleggen word ik nerveus. De opbrengst moet stabiel zijn, zodat ik gekke dingen kan doen. Wat voor gekke dingen? Nou, ondernemen vind ik leuk. Ik zou

bijvoorbeeld een ziekenhuis willen bouwen of privatiseren.’

Zo heeft iedereen hier zijn hobby. Jacob Gelt Dekker, voormalig tandarts, voormalig ondernemer, mag graag goed doen. ‘Armoede is mensonwaardig’, betoogt hij. Al ziet hij er ook wel de humor van in om hier als rijke man te komen vertellen over armoede. Hij legt uit hoe we tot liefdadigheid zijn gekomen en waarom het niet helpt. ‘Mensen hebben nu eenmaal prikkels als hebzucht, afgunst en ijdelheid nodig om aan het werk te gaan.’ En onderwijs. Gelt Dekker reist de hele wereld af om niet zozeer geld, maar veeleer de helpende hand te bieden en te motiveren. ‘Ik heb daar veel meer plezier in dan in de zoveelste Bentley of Rolls-Royce. Ik heb de wereld zien veranderen. Ik leer mensen liever iets te doen dan dat ze met mijn geld niets doen.’

In zijn slotwoord geeft Egbert ten Cate zijn vermogende klanten als beleggingstip de website van Kiva, een soort marktplaats voor microkredieten. Hij kent Gelt Dekker als klant en inmiddels vriend. Zo reisde Ten Cate kortgeleden zes dagen door Afrika met de filantroop om te bekijken hoe een vervallen plantage tot een ecotoeristisch project is omgebouwd.

Al moet Egbert ten Cate voor de meest riskante stap in zijn leven terug naar zijn jonge jaren, toen hij na een kortstondige loopbaan als bankier in Londen, met een vriend een failliete jachtwerf in Friesland kocht, die na drie jaar definitief ten onder ging. ‘Sindsdien heb ik een beter begrip voor het woord faillissement.’

Hij is afkomstig uit een Almelose textielfamilie, maar zag geen heil in een baan bij het familiebedrijf Koninklijke Ten-Cate. Hij was succesvol met een aantal participaties totdat zijn familie in 1994 de effectenbank J.W. Brand van ABN Amro koopt en die samenvoegt met de effectenactiviteiten van Ten Cate Wentholt van Wijngaarden. Sindsdien leidt de flegmatieke Egbert ten Cate de Bank Ten Cate & Cie, ‘private banking sinds 1881’. Hij pendelt tussen zijn kantoor aan de Amsterdamse Herengracht en het familie-landhuis Bellinckhof te Almelo. De instandhouding dáárvan is een andere hobby, die hem aardig bezighoudt. En de toekomst? Ook de bank blijft in de familie, zo veel is zeker. ‘Ik wil uitgroeien tot een bank, zoals Pierson dat veertig jaar geleden was.’

kokke@fd.nl

